

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

כתובות דף צח.

אלמנה המוכרת שלא בב"ד האם צריכה הכרזה ושבועה?

שבועה ¹	הכרזה	
בעיא	לא בעיא	לרבה בריה דרבא, ולהלכתא
בעיא	בעיא ²	לדחיית רב יוסף

אלמנה שהיתה כתובתה מאתים ומכרה באופנים דלהלן כדי לגבותה, מה הדין?

מכרה שוה מאתים במנה ³	מכרה שוה מנה במאתים	
נתקבלה כתובתה	נתקבלה כתובתה	לתנא דמתניתין, לר' יוסי
נתקבלה כתובתה	לרש"י: גובה עוד מנה לתוס': נתקבלה כתובתה ⁴	לר' יהודה

כתובות דף צח:

השולח שליח לשוק לקנות לו סחורה, והוסיפו לו אחת יתירה, למי הרווח?

דבר שאין לו קצבה - כטלית וחלוק	דבר שיש לו קצבה - כקטניות	
לרש"י: הכל לשליח לתוס': הכל לבעל המעות ⁵	הכל לשליח	לר' יהודה
הכל לבעל המעות	חולקים המשלח והשליח	לר' יוסי

¹ השבועה שנשבעת לרש"י - שלא גבתה יותר, ולתוס' (בד"ה מוכרת), שלא זלזלה במכירה למכור בפחות.

² ומה שקשה דא"כ מדוע אמר רב נחמן שאם שמה לעצמה לא עשתה כלום (הגם שהיה כאן הכרזה), הוא משום שאומרים לה "מאן שם ליך" כלומר מי מכר לה את הקרקע הזאת - לא בב"ד ולא היתומים, דלא היה כאן קונה ומוכר, אלא היא המוכרת והיא הקונה בעצמה.

³ כאן הדין בלא חולק שנתקבלה כתובתה, דאמרינן לה "אנת אפסדת", כלומר את הפסדת את עצמך בזה שמכרת בזול יותר מהמחיר, ואין היתומים צריכים להפסיד בגלל זה.

⁴ רש"י מפרש שר' יהודה ור' יוסי חולקים בשני הברייתות - דהיינו גם בדבר שאין לו קצבה, ולפ"ז ר' יהודה חולק גם בנידון משנתנו, וס"ל שהיא ארוחה. אולם תוס' חולקים וס"ל שבנידון משנתנו מודה ר' יהודה שהכל לבעל המעות וה"ה כאן היתומים הם הרויחו.

⁵ סובר ר"ת דמה שמצאנו שחולקים בדבר שאין לו קצבה הוא רק בכה"ג שניתן לשליח מחמת תוספת שאמר לו קח זה עבור מקחך ועוד אני מוסיף לך זה משלי, אבל אם מכר לו בזול מחמת מעות (כעין נידון משנתנו) אפי' ר' יהודה מודה דהכל לבעל המעות.